

РЕШЕНИЕ

№ 991

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Горелски
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10108** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от старши юрисконсулт Г. Г. – пълномощник на заместник-министъра на икономиката и индустрията, против Решение № 3919 от 18.08.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 94^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4577/2023 г. С решението е отменено издаденото от заместник-министъра на икономиката и индустрията **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 4/25.01.2023 г. С постановлението на ответника по касационната жалба „А“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1 000 лв. , за нарушаване чл. 21, ал. 1, във вр. чл. 17, ал. 2, т. 6 от Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход. Наказателното постановление е отменено, доколкото районният съд е приел законосъобразност на процедурата по налагане на административното наказание, както и е приел за установена фактичката обстановка, посочена в акта за установяване на административното нарушение и постановлението за налагане на административното наказание, но е приел, че следва да се приложат разпоредбите на чл. 28 и чл. 63, ал. 4 от ЗАНН относно наличието на маловажен случай. По този начин районният съд е отменил наказателното

постановление и е предупредил санкционирания по реда на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото неправилно е приложен институтът на „маловажния случай“. Моли се отмяна на решението и присъждане на деловодни разноски. В съдебното заседание касаторът не се явява и не е представляван.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебното заседание, като оспорва жалбата по съображения по отговор и писмени бележки. Моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

По делото районният съд е установил безспорното между страните, че ответникът по касационната жалба „А“ ООД, [населено място] е регистрирано в Министерство на икономиката и индустрията за осъществяване на дейност по чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПНП/, като му е издадено удостоверение за регистрация № 2585/16.06.2022 г. Правилно съдът е съобразил, че съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, при промяна на обстоятелствата по чл. 17 от ЗАРИДСНПНП, регистрираният е длъжен в 7-дневен срок да подаде заявление до Министерство на икономиката и индустрията, с приложени документи, за да бъдат отразени промените. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗАРИДСНПНП, на деклариране пред министерството подлежат промените в представителните органи на търговеца. По делото районният съд е установил безспорното между страните, че на 28.10.2022 г. по партидата на „АГРОХИМИКАЛИ“ ООД, [населено място] в търговския регистър са били вписани промени в органите на управление и съдружниците, поради смъртта на управителя и съдружник А. М. К.. Така бил вписан вече едноличен управител М. А. К. и съдружници М. А. К. и К. А. К.. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП посочените промени е следвало да се декларират пред министерството в 7-дневен срок, който считано от 28.10.2022 г. , е изтекъл на 04.11.2022 г. Безспорно и установено е от районния съд, че тези промени са декларирани от търговеца пред министерството със заявление от 25.11.2022 г. – с 21 дена закъснение от законовия 7-дневен срок. Това закъснение е дало основание на административния орган да приеме, че е налице хипотезата на чл. 34 ЗАРИДСНПНП и е наложил на търговеца процесната имуществена санкция от 1 000 лв. с процесното наказателно постановление. Касационният състав прием, че при тази фактическа обстановка правилно районният съд е приел, че е налице маловажен случай по смисъла на § 1, т. 4 от ДРЗАНН, чл. 28 и чл. 63, ал. 4 от ЗАНН. Правилни са изводите

на районния съд, че подлежащите на деклариране промени са поради настъпила смърт в един семеен бизнес /видно от фамилиите на заличените и нововписани управители и съдружници/, че закъснението на декларирането е само с 21 дни и че е извършено едностранно от търговеца, без намеса от страна на органите на министерството в рамките на някаква административна процедура. Това е система от факти, която налага извода, че само формално бездействието на търговеца е осъществило състава на административно-наказателната норма, без да съдържа по характера си необходимата степен на обществена опасност, за да бъде наложена административната санкция. Стигайки до тези изводи, правилно районният съд е отменил наказателното постановление и е предупредил санкционирания по реда на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, касационната жалба следва да се отхвърли изцяло.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на разноски в размер на 500 лв. възнаграждение за 1-адвокат, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК. Съдът не уважава възражението на касатора по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН за прекомерност на заплатеното от ответника по касационната жалба възнаграждение за един адвокат в касационното производство от 500 лв. Това е минимумът по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН във р. чл. 36 от ЗАДв във вр. чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3919 от 18.08.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 94^{-ти} състав, по НАХД № 4577/2023 г.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА И ИНДУСТРИЯТА, адр. [населено място], [улица] да заплати на „А“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 500 лв. деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: